

Dairy

ผม นายชนมพัฒน์ เกตุอำ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขามัลติมีเดีย ชั้นปีที่ 4 เพื่อน ๆ เรียกว่า ไนท์(ナイト) ได้สมัครและเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนที่ ฟุคุโอกะ ระยะเวลา 41 วัน ที่วิทยาลัยเพื่อการอาชีพ อโซโคเลจ และยังเป็นครั้งแรกที่ผมเดินทางออกนอกราชอาณาจักรไทยจึงตื่นเต้น(และกลัว)เป็นอย่างมากที่จะก้าวเข้าไปยังดินแดนอื่น

เริ่มเดินทาง

-อาทิตย์ วันที่ 7 เดือน 4 ปี 2019 **ก่อนขึ้นเครื่อง**

“เจอกันที่สนามบิน” อาจารย์ ‘จินี’ (อาจารย์คนไทยที่ดูแลผมและคณะตลอดโครงการ) ได้พิมพ์ไว้ในไลน์(ติดต่อผ่านทางนี้เป็นหลัก)

หลังจากที่ผมกินข้าวเย็นและแลกเงินเสร็จจึงไปรวมตัวที่เชคอิน C เพื่อเชคอินเที่ยวบินTG648 ทุกคนถ่ายรูปรวมก่อนที่จะอำลาครอบครัวเพื่อไปใช้ชีวิตที่ต่างแดนกว่า 40 วัน ผ่านการตรวจกระเป๋าและเดินเข้าไปยังเกท รอประตูเปิดและเครื่องบินลงจอดกว่าจะเริ่มบินก็ผ่านไปหลังชั่วโมง เมื่อขึ้นเครื่องก็หลับไป

-วันที่ 8 เดือน 4 **ประสบการณ์วันแรกในญี่ปุ่น**

ผมตื่นขึ้นมาบนเครื่องบิน ที่หลับไม่ค่อยสบายเท่าไร พนักงานนำอาหารเข้ามาเสริฟ หลังจากกินก็รอกเอกสารตรวจคนเข้าเมืองเสร็จไม่นานเครื่องบินก็แล่นดังลงที่สนามบินฟุคุโอกะ ผ่านการตรวจคนเข้าเมืองรวมกับคณะที่ผู้โดยสารขาออก มีอาจารย์ชาวญี่ปุ่นมารับทั้งหมด 3 ท่าน (อ.iwao อ.kaneko และ อ.yogoji) ผมที่ไม่ได้ภาษาญี่ปุ่นมากกว่าปีครึ่งจึงไม่ค่อยกล้าคุยเท่าไรตอนนี้ มีรถมารับเข้าที่พัก เมื่อถึงก็ฟังกฎการอยู่อาศัยแจกอุปกรณ์เครื่องใช้และแนะนำผู้ดูแลและหอ (ป่าคาเวะวาเกะ) เสร็จนำกระเป๋าไปไว้ที่ห้องจัดหอ และ อ.ญี่ปุ่น ทั้ง 3 ก็นำคณะ เดินทางไปยังที่เรียนโดยใช้ Subway และเลี้ยงอาหารมื้อแรกที่ญี่ปุ่น จึงปล่อยแยกย้ายกันกลับผมและเพื่อนจำนวนหนึ่งและอ.จินีไปซื้อซิมญี่ปุ่นที่ห้างโยโดบาชิ(ระหว่างทางไปเรียนจะมีห้างหลายห้างเพราะเป็นสถานีใหญ่)เสร็จก็แยกย้ายกันกลับ ผมก็เดินชมบรรยากาศต่างแดนก่อนแล้วจึงกลับไปที่พัก

หมายเหตุ: ที่พักอยู่ใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน higashi-hie (東比恵) และที่เรียนอยู่ใกล้สถานี hakata (博多) แต่หลัง ๆ ก็เดินเท้าจากหอไปเองอยู่ตีประหยัดเงิน ระยะทางประมาณ 2.3 KM

ความทรงจำ: ระหว่างทางเดินไปวิทยาลัยเจอคนถ่ายพรีวิวดึงกันด้วยน่ารักมากแล้วก็มีป้าสองคนมาถ่ายรูปพวกเราด้วย

ข้อสังเกต: ช่วงแรกก็ต้องปรับตัวอะไรหลาย ๆ อย่าง เช่นการขึ้นบรรไดเลื่อนชิดซ้าย การเดินหลบคนตอนข้ามทางม้าลาย อากาศที่เย็นและแห้ง การหลบรถ (คนเดินไปก่อนเลยไม่ต้องหลบทางให้ รถจักรยานก็เว้นแบบมอไซค์ที่ไทยระวังด้วย) การใช้สัญญาณไฟข้ามถนน ส่วนเรื่องภาษาตอนเรียนภาษาญี่ปุ่น อ.kaneko จะสอนจนสามารถใช้ได้และเป็นภาษาที่คนญี่ปุ่นใช้กัน ได้รับความรู้มาให้เต็มที่ถ้าเรียนมาบ้างแล้วก็จะตามเขาได้ง่าย คนไทยส่วนใหญ่ที่มาด้วยกัน เป็นปี 2 ส่วนใหญ่จึงตามได้ช้ากว่าแต่มันก็ขึ้นอยู่กับคน

-วันที่ 9 เดือน 4 **วันแรกที่เริ่มเรียน**

เริ่มเรียน 09.20 น. คาบแรกเป็นโฮมรูม 10 นาที แต่วันนี้มีพิธีเปิดโครงการ สอนจึงเตรียมตัวกินข้าวที่โรงอาหารและไปร่วมพิธีเปิด หลังจากพิธีเปิด อ.iwao อ.kaneko ก็พาคณะเราไปที่สวนสาธารณะโอโฮะริ (ตรงสถานี Ōhorikōen (大濠公園)) กว้างขวางมากมีบึงตรงกลาง มีเปิด หงส์ นก อีกา เขียว

และอย่างอื่นมากมาย อ.ทั้งสองก็พาไปที่ลานปีกนิคส์ มีสาว ๆ หนุ่ม ๆ มาปีกนิคส์กันเยอะแล้วพวกเราที่
ถ่ายรูปรวม เดินสักพักแล้วจึงขึ้นไปบนปราสาท ก่อนที่จะพาไปเลี้ยงสตาร์บัค และเดินทางกลับในที่สุด
ข้อสังเกต: ช่วงแรกยังไม่ค่อยสนิทกับเพื่อน ๆ ที่มาด้วยแต่หลัง ๆ ตัวแทบจะติดกันเป็นเพื่อนที่ดี
ต่อกันทุกคน เป็นกันเองสบาย ๆ ชิว ๆ วันหลัง ๆ ใกล้เคียงมีสออบก็ช่วยกันตัว

อธิบายหมดทุกวันคงต้องทำเป็นเล่มเพราะฉนั้นขอพูดต่อแค่เรื่องกิจกรรมกับท่องเที่ยวครับ

กิจกรรม

-ใส่ชุดยูคาตะ

หลังจากเรียนภาษาญี่ปุ่นในช่วงเช้าจนถึงเที่ยง อ.kaneko ก็พาคณะเรานั่งรถไฟและไปยัง
ตึกคณะ การเสริมสวยและการตัดชุด เขาก็อธิบายความสำคัญและความหมายของชุดโอกาเคิโดบ้างที่
สามารถ/ควร ใส่รวมถึงราคาด้วย (แพงมาก) แล้วจึงสอนวิธีการใส่และให้ทุกคนลองใส่ให้เพื่อน แล้วจึง
ให้เพื่อนใส่ให้เรา หลังจากนั้นก็ถ่ายรูปรวมกันเสร็จแล้วก็ถอดเก็บชุดสุดท้ายอ.ที่สอนใส่ชุดก็นำเพื่อนเรา
มาคนึงใส่ชุดที่แพงที่สุด คือ ชุดที่สาว ๆ ใส่กันตอนอายุครบ 20 ปี สวยมาก ๆ เสร็จแล้วก็เก็บแล้วจึงพา
ทัวร์แนะนำอาคารคณะต่างในนั้นพอจบก็แยกย้ายกันกลับ ผมไป mandarake กับเพื่อนกลุ่มนึง น้อง
(คณะIT) ก่อนที่จะกลับหอพร้อม ๆ กัน

หมายเหตุ: จากสถานีรถไฟใต้ดิน สถานี hakata (博多) ตึกคณะการเสริมสวยและการตัดชุด
อยู่ใกล้สถานี tenjin (天神) tenjin เป็นย่านการค้าที่ดังพอๆกับ hakata มีห้างใหญ่โตหลายห้าง เช่น
Tenjin core Parco เป็นต้น และมีร้านชื่อดังขายโมเดล การ์ด หนังสือการ์ตูน แผ่นเสียง ชื่อ mandarake
ความทรงจำ: ก็วันวายกันดีครับแต่ก็สนุก ส่วนใหญ่จะผูก ออบิ (ผ้ามัดเอว) กันไม่เป็น คนที่ผูก
เป็นก็เลยต้องไปช่วยคนนั้นกันใหญ่ ตอนนั้นทุกคนเริ่มสนิทกันแล้วด้วยแหละ

ข้อสังเกต: คณะการเสริมสวยที่ญี่ปุ่น พอจบไปก็ทำงานตามร้านเสริมสวยทำผมที่ญี่ปุ่นธุรกิจด้าน
นี้สามารถลงทุนได้และมีค่าตัวสูงก็จะมีเจ้างัด ๆ ที่คนชอบไปทำกัน และมีหลายร้านมาก ๆ ไม่เหมือนกับ
บ้านเรา

-วันจัด World Cafe ครั้งที่ 1 และ 2

หลังจากเรียนภาษาญี่ปุ่นเสร็จจนถึงเที่ยง ก็เตรียมตัวสำหรับ World Cafe โดยนำนามบัตรมาอ.
สอนวิธีมอบนามบัตร เขียนป้ายชื่อตกแต่ง แล้วจึงไปจัดห้องโดยแขกคนที่เราคุยด้วย **World Cafe ครั้งที่1**
เป็นนักศึกษาญี่ปุ่นคณะบริหารอังกฤษ กว่า 30 คน โดยแบ่งโต๊ะเป็น คนไทย 3 คนญี่ปุ่น 4 โต๊ะ 1 โต๊ะแต่
ละโต๊ะก็จะมีอาหารและเครื่องดื่มที่ อ.ซื้อมาให้ ส่วนใหญ่ก็จะคุยกันเรื่อง สัตว์เลี้ยง งานอดิเรก สิ่งที่ชอบ
ทำ แล้วจึงเปลี่ยนโต๊ะ ซึ่งไม่ค่อยราบรื่นเท่าไรเพราะคนที่มาคุยด้วยเขาอายๆกระมั่ง

World Cafe ครั้งที่2 ก็หลังจากเรียนก็เตรียมตัวเหมือนเดิมแต่คราวนี้พวกเราเตรียมคำถามมา
อย่างดีซ้อมกันเองด้วยเพื่อให้ไม่เจียมเหมือนครั้งก่อน แขกครั้งนี้เป็นนักศึกษาญี่ปุ่นคณะการบิน เข้าทาง
พวกเราพอดีเพราะเขาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย และมากันเยอะกว่าครั้งก่อนจนอ.ญี่ปุ่นต้องคัดออก
บ้างแต่ก็ยังกว่า 40 ชีวิตอยู่ดี ทำให้การแบ่งโต๊ะกลายเป็น คนไทย 2 คน คนญี่ปุ่น 4 คนแทน แต่บางโต๊ะ
ก็เหมือนเดิม ส่วนใหญ่ที่ผมคุยก็เป็น เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวที่ไทย/ญี่ปุ่น อาหาร สัตว์เลี้ยง หลังจากนั้นก็
ถ่ายรูปรวมแล้วจึงส่งแขกกลับแล้วจัดห้องใหม่เก็บกวาดแล้วแยกย้ายกันกลับ

หมายเหตุ: นามบัตรจะมีค่านึงที่ อ.จะนำเราไปยังตึกคณะ IT แล้วใช้โปรแกรม illustrator ในการทำนามบัตรแล้วปริ้นมาขนาดเท่ากระดาษ A4 แล้วตัด โดย อ.เป็นคนญี่ปุ่น แล้วมือ.จินี ค่อยแปลให้ ซึ่งอ.จินีก็ไปกับพวกเราแทบทุกที่แหละครับ

ความทรงจำ: ผมเกือบชวนนักศึกษาสาวคนนึงไปทานข้าวเย็นได้แล้วแต่เขาดันไม่ว่างนี่สิได้แต่หัวเราะตัวเองในใจ

ข้อสังเกต: คนญี่ปุ่นไม่ได้ ไม่ชอบคนต่างชาติเขาแค่ขี้อายไม่เก่งภาษาอังกฤษเฉย ๆ พอคุยได้ก็สนุกมาก ๆ เลยแหละ

-วันจัด World Cafe ครั้งที่ 3 ทำอาหารไทย

ก่อนหน้านี 2 วัน ทางวิทยาลัยให้เงินมา 20,000 บาท ไปซื้อของมาทำอาหารจำนวนกว่า 20 เสริฟ โดยแบ่งพวกเราเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรก(กลุ่มผม) ทำข้าวหมูทอดกระเทียม กลุ่มสอง ทำแกงส้ม กลุ่มสามทำ ไข่ลูกเขย ก็แยกย้ายกันไปซื้อแล้วมาลองทำกันก่อน 1 วันทำงานจะเริ่ม พอถึงวันงานก็แบกวัตถุดิบไปทำที่ วิทยาลัยกลุ่มผมหมักหมูไว้ก่อนแล้วตั้งแต่เมื่อวาน ถึงห้องครัวก็แยกย้ายกันทำ กลุ่มอื่นก็วันวายกัน เนื่องจากแต่ละคนตอนอยู่ที่ไทยก็ไม่เคยทำอาหารมาก่อนมือ.ญี่ปุ่นคนอื่นมาเดินชมงานด้วย พอถึงตอนเที่ยงก็รีบแซก แซกในคราวนี้เขาให้เราเชิญมาทานเอง จากการคุยครั้งที่ 1 และ 2 แต่มากกว่าที่คิดพวกเราทำเพื่อเอาไว้แล้ว พอเสร็จเสร็จเขาก็ให้เราไปนั่งคุยแต่ก็ได้คุยกันไม่ค่อยเยอะเพราะแขกของเราต้องไปเรียนต่อ พอพวกเขากลับไปพวกเราก็นั่งกินต่อคุยกับ อ.แลเพื่อน ๆ ช่วยกันเก็บกวาด แล้วแยกย้ายกันไปในที่สุด

ความทรงจำ:รสชาติอาหารทำให้คิดถึงไทยมากเนื่องจากอยู่ที่ญี่ปุ่นกันมากกว่า 30 วันแล้วคิดถึง หมูกรอบ ข้าวหมู กระเพรา มาก ๆ

หมายเหตุ: เนื่องจากเครื่องปรุงวัตถุดิบเป็นของญี่ปุ่นจึงคุรดยากกว่ามากแต่ก็ออกมาได้ดีอร่อยมาก

- เลือกหัวข้อพรีเซนต์ และ เรียนชงชา 2 ครั้ง

พอเรียนภาษาญี่ปุ่นเสร็จก็จะแบ่งพวกเราออกครึ่งนึงโดยครึ่งแรกเตรียมหัวข้อพรีเซนต์โดยให้ เลือกหัวข้อ และอีกครึ่งนึงไปเรียนชงชา โดยครึ่งแรกผมเตรียมพรีเซนต์ และเลือกหัวข้อมาคือ อาหารกลางวัน โดยจะแยกของคนไทยกับญี่ปุ่นรวมถึงสัมภาษณ์คนไทย 20 คนและคนญี่ปุ่น 20 คน

หลังจากครึ่งที่ไปชงชากลับมาอ.ที่นำเราไปไม่ใช่ อ.kaneko กับ อ.จินี อ.สองท่านคอยเช็ค หัวข้อพรีเซนต์ของแต่ละกลุ่ม อ.ที่มารับคือ อ.Rome (เขาเป็นคนฟินแลนด์ที่มาเรียนภาษาญี่ปุ่นแล้วอยู่ที่นี้ เลยเป็นอ.ที่คอยดูแลเรื่องนักศึกษาต่างชาติ) ครึ่งของผมก็ออกไปเรียนชงชาแทน เมื่อถึงห้องชงชา อ.Rome ก็บอกให้ถอดรองเท้าแล้ววางไว้จึงค่อยเข้ามา อ.สอนชงชา ก็แนะนำตัวและบอกถึง ความหมายของการชงชา และห้องแบบญี่ปุ่น เธอบอกถึงการเดินบนเสื่อทาทามิ โดยมี อ.Rome คอยแปลเป็น ภาษาอังกฤษให้ ได้ความว่าเสื่อผืนนึงสามารถก้าวไปได้ 2 ก้าวก่อนที่จะข้ามไปอีกผืนหนึ่งไม่งั้นจะเหยียบร่องระหว่างเสื่อซึ่งเขากันว่าสมัยก่อนนั้นอาจจะลอบสังหารโดยใช้ดาบแทงผ่านร่องเสื่อ ขึ้นมาเขาเลยไม่เดินเหยียบร่องเสื่อกัน การชงชาก็มีหลายขั้นตอนตั้งแต่ทำลูก/นั่ง การเปิดประตู การรับ ขนมหวาน การทาน ล้างถ้วยชา ใส่ผงชา ใส่ น้ำร้อน คนให้เข้ากัน แล้วนำไปให้แขก โดยจะมีความ ยุ่งยากซ่อนอยู่ในทุกขั้นตอนแต่ก็สนุกอยู่ดีครับ ชงแล้วกินกันครบทุกคนแล้วก็เก็บของกวาดห้องดูดฝุ่น ล้างถ้วยแล้วจึงแยกย้ายกันกลับหอ

หมายเหตุ : ผู้ที่มาแลกเปลี่ยนโครงการนี้ต้องทำวีซ่าขึ้นทะเบียนกลุ่มเพื่อนำเสนอในพิธีปิดก่อนที่จะกลับราชอาณาจักรไทยในอีก 2 วันถัดไป โดยตัววีซ่าขึ้นที่จะทำการเตรียมพร้อมหลายครั้งก่อนถึงวันจริง ตั้งแต่เนื้อหา การใช้ภาษา ทั้งภาษากายและภาษาญี่ปุ่น

เราอยู่ร่วมกับนักศึกษาหลายชาติ เช่น ไต้หวัน ไทย จีน ฝรั่งเศส เวียดนาม ลาว มีความหลากหลายมาก ๆ ใน วิทยาลัยนี้

ความทรงจำ : ถ้าเป็นสมัยก่อนจริงๆพวกเรคงโดนเนรเทศเข้าตม.กันหมดแล้วแน่ ๆ

- เรียนมารยาททางธุรกิจ และ คัดค้านจิ

วันนี้ไม่มีเรียนภาษาญี่ปุ่นแค่มีเรียน มารยาททางธุรกิจถึงเที่ยงและคัดค้านจิต่อแทนโดยคาบเข้ามาถึงห้องเรียนอ.kanegoก็บอกก่อนเลยว่าห้ามกินอาหารกินน้ำระหว่างคาบนะ

แล้วอ.ผู้หญิงที่สอนเรื่องมารยาทก็เข้ามาสอน โดยเธออธิบายตั้งแต่ความสำคัญและเรื่องสำคัญที่ห้ามลืมในทางธุรกิจรวมถึงประโยคที่ต้องใช้ด้วยในแต่ละสถานการณ์ เช่น เรื่องการต้อนรับ ลำดับการนั่งในห้องประชุม ลำดับการนั่งในรถส่วนตัว ลำดับการนั่งในรถแท็กซี่ การเสิร์ฟชาระหว่างประชุม การยื่นในลิฟ การใช้สัญญาณมือ เป็นต้น แล้วให้เราลองปฏิบัติดู หลังจากนั้นก็พักเที่ยง

และเริ่มคาบคัดค้านจิ อ.ผู้ก็เข้ามาแล้วแจกอุปกรณ์ให้พวกเราจนถึงสอนวิธีการเขียนและใช้อุปกรณ์ การคุมหัวฟูกัน แล้วเริ่มเขียนชื่อคณจิของตัวเองเลยโดย อ.เธอจะเดินไปเขียนชื่อของเราให้ดูก่อนหนึ่งแผ่นแล้วลองเขียนตามเขาสุดท้ายคาบก็ให้เอาแผ่นที่สวนที่สุดมาถ่ายรูปรวมแล้วแยกย้ายกัน

หมายเหตุ : ทุกคนสนิทกันมาก ๆ แล้วในตอนนี่ ส่วนชื่อตัวเองที่เป็นคณจิ จะมีคาบวาดรูปเหมือนซึ่งเขาก็ให้ชื่อคณจิของทุกคนมาครับ

ความทรงจำ : คาบมารยาทเมื่อเขาให้ปฏิบัติทุกคนก็แย่งตำแหน่งที่ออกแรงและพูดน้อยที่สุดก่อนเลย คาบคัดค้านจิเนื่องจากพวกเราเพิ่งเคยเขียนก็เลยละเทะมากครับแต่ก็สนุกดี

ท่องเที่ยว

- ศาลเจ้าดะไซฟุ (太宰府) และ ศาลเจ้าความรัก

วันนี้มีรถมินิบัสมารับที่หอเพื่อเดินทางไปยัง ศาลเจ้าดะไซฟุ ชมวิวระหว่างทางถนนเขาเรียบมากเดินทางสะดวก เมื่อถึงลงจากรถก็เดินเข้าไปในชุมชนมีร้านอาหารของฝากมากมายมีร้านขายของชำมั่วด้วยนำเข้ามาก อ.ทั้งสองท่าน(อ.iwao อ.kanego) ก็นำเราทัวร์เข้าไปในวัดเป็นชั้นเป็นตอนเริ่มจาก ล้างมือซ้าย มือขวา ล้างปาก แล้วก็ด้ามจับ ต่อด้วยไปขอบพรจากเทพเจ้า โยนเหรียญ 5 เยน ลงไปปรบมือ 2 ครั้ง แล้วอธิฐานเสร็จแล้วก็คำนับ แล้วเดินออก หลังจากนั้นก็ซื้อของฝาก โอมาโมริ แล้วไปรวมตัวกันใหม่หน้าวัดก่อนจะปล่อยว่าง 1 ชม. ไปจับจ่ายซื้อของที่ระลึก ผมก็ไปซื้อขนมปังเม็นไทโกะมากิน แล้วกลับมารวมตัวกันเพื่อไปกินข้าวเที่ยง

หลังจากนั้นก็ไปศาลเจ้าความรัก ไม่คิดครั้นเหมือนดะไซฟุแต่ร่มรื่นกว่ามากธรรมชาติงดงาม ถึงตัววัดก็ไปขอพร แล้วจับเช็มชิ ที่ญี่ปุ่นถ้าเช็มชิไม่ถูกใจเราสามารถเอาไปผูกไว้ได้เพื่อทิ้งมันไว้กับศาลเจ้าแห่งนั้น ๆ พอเสร็จเรียบร้อยก็ขึ้นมินิบัสกลับหอในที่สุด

หมายเหตุ : เม็นไทโกะเป็นของขึ้นชื่อของภาคใต้ในญี่ปุ่น

ความทรงจำ : ขนมปังเม็นไทโกะ(ไข่ปลาคือท)อร่อยมาก ๆ อยากจะกินอีกแต่มันแพง

- มงจิโกฟุท (門司港) ปราสาทโคคุระ (小倉城) ที่คิตะคิวชู (北九州)

วันนี้ไม่มีเรียนไปเจอ อ.kanego ที่สถานี hakata (博多) 9.30 อ.แจกตัวชินคันเซ็นและกินข้าวเช้า แล้วจึงเข้าไปในสถานีรถจนขบวนที่เราต้องนั่งมาถึง ก็ขึ้นไปนั่งตัวเป็นแบบไม่จองที่นั่งนั่งได้เลยก็จะมีคนที่สามารถนั่งได้ เดินทางไปประมาณ 15 นาที ถึงที่หมายเจอกับ อ.iwao เขาก็นำไปนั่งรถไฟธรรมดาต่อไปอีกนิดหน่อยก็ถึง มงจิโก เป็นเมืองที่ชาวยุโรปมาออกแบบไว้ สถาปัตยกรรมเลยเป็นแบบยุโรปทั้งหมดมีสะพานข้ามฝากเล็ก ๆ ที่ยกขึ้นตอนเราจะข้ามพอดีเลยต้องอ้อมแม่น้ำไป มีคุณตัวตลก กับ ป้ายยุคเรียวะ ให้ทุกคนถ่ายรูปแล้วก็ตรงไปยัง มงจิโกทาวเวอร์ อ.ก็แจกตัวขึ้นหอชมวิว ชมทัศนียภาพจากหอชมวิวสักพักก็แยกย้ายกันกินข้าวเที่ยง ที่โมจิโกะมีอาหารขึ้นชื่อคือแกงกะหรี่คนต่อคิวยาวมากกว่าจะได้กินก็เสร็จมีเวลาเหลืออีกก็เลยไปซื้อสตอเบอร์รี่เคลือบน้ำตาลมากิน อร่อยดีแต่น้ำตาลแข็งมาก

พอรวมตัวกันครบก็นั่งรถไฟต่อแล้วเดินอีกหน่อยก็ถึงยังปราสาทโคคุระ เป็นปราสาทที่ถูกสร้างใหม่เนื่องจากโดนอเมริกาทิ้งระเบิดเมื่อยุคสงครามโลก ข้างในมีรูปปั้นมุซาชิ กับ โคจิโร่ ซามูไรสองคนสุดท้ายอยู่ด้วย ทุกคนก็ถ่ายรูปกัน มีคนญี่ปุ่นเดินกันเยอะแต่ก็ไม่แออัด

หลังจากนั้นก็เดินไปที่สถานีแล้วปล่อยตามอัธยาศัย พวกเรา ก็เข้าไปในหน้า AruAruCity เล่นดูคิปปะ ผมเล่นจนได้รางวัลแต่ก็จ่ายไปกว่า 3000 เยน ได้ฟิกเกอร์มา 2 ตัว ก่อนที่จะไปซื้อของที่ manderake ในห้าง เพื่อซื้อของแล้วก็กลับ hakata ในที่สุด

หมายเหตุ : AruAruCity (あるあるcity) เป็นห้างที่ขายของเกี่ยวกับอนิเมะและการตุ้มตุ๋นมากที่สุด ในแถว ๆ นั้นครับ ของหายากก็มาหาเจอที่นี่แหละครับ

ความทรงจำ : ระหว่างรอนั้นก็นั่งดูขบวนอื่นผ่านไปเรื่อย ๆ แล้วก็เจอคนขับคนนึงสวยดี นั่งชินคันเซ็นครั้งแรกก็รู้สึกว่ามันเร็วมากเป็นเรื่องที่ดี

- ศูนย์ภัยพิบัติ ฟุคุโอกะทาวเวอร์ และ วาริมทะเล

วันนี้เรียนตอนเช้าพอพักเที่ยงก็กินข้าวก่อนที่จะไปที่ศูนย์ภัยพิบัติพร้อมกับนักศึกษาหลักสูตรอินเตอร์ทั้งหมดเจอกันที่สถานี hakata (博多) ก่อนที่จะเดินทางไปยังสถานี นิชิชิน (西新) เพื่อเดินต่อไปยังศูนย์ภัยพิบัติ เมื่อถึงก็แบ่งกลุ่มออกไปแต่ละฐานที่มีพนักงานสาธิตอยู่ ของกลุ่มผมฐานแรกคือดับไฟ ฐานนี้จะสอนวิธีการใช้ถังดับเพลิงและสิ่งสำคัญที่ต้องทำในขณะเกิดอัคคีภัย ก่อนที่จะไปยังฐานที่สอง แผ่นดินไหวและไต้ฝุ่น จะมีเครื่องจำลองสถานการณ์การอยู่ ผมเริ่มจากไต้ฝุ่นลมแรงมากข้าวของกระเจาต้องหาที่เกาะ พอหัวฟุ้งออกมาที่ฐานแผ่นดินไหวที่ระดับ 7 ริกเตอร์เลย แรงมากหัวโยกเลยเขาให้นั่งเฉย ๆ เกาะโต๊ะไว้ ก่อนที่จะแยกไปยังฐานสุดท้าย หนีไฟไหม้ เข้าไปในห้องจำลองที่ละ 4 คน ข้างในมืดมาก แล้วมีควันจำลองอยู่ให้มองหาป้ายทางออกและออกมาได้โดยที่λεύผิวดชนกำแพงที่ที่นิ่งเต็ม ๆ สุดท้ายแล้วก็ไปรวมกันหน้าอาคารถ่ายรูปรวมแล้วแยกย้ายกัน โดยกลุ่มเราอ.ทั้งสองท่านก็จะนำไปต่อ

ที่ฟุคุโอกะทาวเวอร์เป็นหอคอยสังเกตการณ์ เหมือนกับที่มงจิโกทุกคนก็ถ่ายรูปหอคอยกันตรงลานกว้างข้างหน้าจากมุมนี้หอคอยสูงเสียดฟ้ามากก็ลงนอนถ่ายกันบนพื้นเลยทีเดียว เมื่อขึ้นไปชมวิอรอบ ๆ จะเป็น เมืองครึ่งนึงและทะเลอีกครึ่งนึง สวยงามมากมีแสงลมปะให้เก็บรอบ ๆ หอเพื่อลดราคาอาหารด้วย แต่ไม่ได้ใช้หรอกนะ พอลงมาแล้วอ.ก็นำเราไปเลี้ยงไอศกรีมข้างหลังตึก

หลังตึกเป็นจุดชมวิวทะเลมีพวกร้านนั่งดื่มกินอาหารทะเลและก็มีโรงแรมสวย ๆ อยู่ด้วยทุกคนก็ถ่ายรูปริมทะเลไปรับลมไปก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับ กลุ่มพวกผมไปซื้อของที่ห้างแถวนั้นก่อนที่จะกลับหอกัน

ความทรงจำ : ภัยพิบัติที่ญี่ปุ่นน่ากลัวมากถ้ามันเกิดขึ้นพรากชีวิตคนไปมากมายในอดีตแต่พอเป็นเครื่องทดลองแล้วก็สนุกไปอีกแบบ สำคัญที่สุดคือสาวไต้หวันน่ารักมาก ๆ พุดจากน่ารัก

- เทศกาลดนตรี ที่ซาคาตะ

วันหนึ่งหลังจากเรียนอ.พาไปเที่ยวแถว ๆ ห้างคาแนลเพราะมีเทศกาล ฮาคาตะดนตรี เป็นเทศกาลที่มีขบวนแห่หลังจากผ่านหน้าหนาวในตอนใต้ของญี่ปุ่นที่เกาะคิวชู จัดขึ้นในช่วงโกลเด้นวีค มีมานานกว่า 150 ปีแล้วระหว่างทางเดินมาก็มีเวทีการแสดงเต็มไปด้วยคนญี่ปุ่นดูศึกครั้งมาวันนี้ ที่พวกผมทันดูก็มีขบวนแห่ของ คณะดนตรี โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม ชาวบ้าน และบริษัทขนาดต่าง ๆ ก่อนที่พวกผมจะแยกย้ายกันกลับหอในที่สุด

ความทรงจำ : เด็กมัธยมน่ารักมาก ๆ ในขบวนแห่ทุกคนดูเข้มแข็งไม่เหินหนี้อย

ข้อสังเกต : ระหว่างเดินขบวนจะมีวันเป็นช่วง ๆ เพื่อให้คนข้ามถนนไปอีกฝั่งโดยมีตำรวจคอยดูแลทางข้ามให้ตลอดเวลาวาดตอนไหนข้ามได้บ้าง

เที่ยวเอง

- อูมิโนะนากะมิจิ (海の中道海浜公園)

วันหยุดเริ่มเดินทางกันตอนประมาณ 10 โมงเช้าโดยเดินไปที่สถานี ฮาคาตะ แล้วนั่ง JR ไปยังสถานี Uminonakamichi (海の中道海浜公園) สองต่อโดยนั่งรถไฟฟาก่อนที่จะเปลี่ยนไปเป็นรถไฟธรรมดา ระหว่างอยู่บนรถไฟชมบ้านเมืองและไปเรื่อย ๆ จนเปลี่ยนเป็นรถไฟธรรมดา ก็จะได้ชมวิวธรรมชาติชนบทแทน แต่ความเจริญเขาก็กระจายไปทั่วประเทศ ทำให้มีเมืองไปทั่วทุกแห่ง เมื่อถึงก็ต่อคิวเข้าสวน อูมิโนะนากะมิจิ มีป้ายสวัสดีต้อนรับ 4 ภาษา ญี่ปุ่น อังกฤษ เกาหลี และไทย

พอได้เข้าไปในสวนจักรยานเขาหมดเราก็ต้องเดินกันโดยมีแผนที่ให้คนละใบ พวกผมก็ไปกันเป็นกลุ่มโดยเริ่มจาก หลงทาง สนามเด็กเล็กอันเล็ก ไปยังสนามเด็กเล่นอันใหญ่ แล้วก็สนามเด็กเล่นอันใหญ่ที่สุด นั่งพักกินอาหารเที่ยงซึ่งราคาค่อนข้างแพงและไม่คุ้มค่าเท่าไรนั่งพักกันสักพักก็เดินกันต่อโดยมีเป้าหมายเป็นสวนดอกไม้ หลังจากนั้นเจอกับสวนดอกไม้ขนาดเล็ก บ่อน้ำที่มีทั้งเป็นและปลา สนามกอล์ฟ แล้วก็ถึงยังสวนดอกไม้ขนาดใหญ่มาก ๆ ทุกคนก็รวมตัวถ่ายรูปกันเดินเล่นในสวน ก่อนที่จะเดินขึ้นเหนือไปเจอทะเลแล้วก็กลับฮาคาตะในที่สุด

หมายเหตุ : สวนอูมิโนะนากะมิจิ กว้างใหญ่มากเดินกันกว่า 6-7 กิโลเมตรกว่าจะครบมีส่วนสัตว์ด้วยแต่พวกผมไม่ได้เข้าไปเพราะสวนใกล้จะปิดแล้ว

ความทรงจำ : ระหว่างทางไปสวนดอกไม้ใหญ่เราเจอกับ อีคา ที่กำลังขโมยของจากจักรยานแต่ไม่สำเร็จผมก็เลยเก็บถุงไปวางไว้ให้เขาที่จักรยาน

ข้อสังเกต : รถไฟฟ้าการขนส่งสาธารณะทำให้ทุกหนทุกแห่งที่มีสถานีไปถึงก็จะเจริญไปหมดทุกที่ช่วงโกลเด้นวีคเป็นช่วงที่ชวนคนออกมาใช้เงินท่องเที่ยวและกลับบ้านกัน

- อิโตชิม่า (糸島)

วันหยุดรอบนี้เพื่อน ๆ (มีน้องที่เรียนหลักสูตร 1 ปี อยู่ด้วยสองคน) อยากเดินทางไปทะเลกันจึงออกเดินทางกันวันนี้ เพื่อไปยังอ่าว อิโตชิม่า เลยออกเดินทางกันตอน 10 โมง ด้วยรถไฟใต้ดิน ไปยังสถานี อิโตชิม่า แล้วถามพนักงานเลยทราบว่าการที่จะไปยังอ่าวอิโตชิม่านั้นต้องนั่งรถเมล์เข้าไปจากอีกสถานีจึงนั่งย้อนกลับ 2 สถานีเปลี่ยนเงินที่สุด ถึงสถานีเป้าหมาย เคียวไคกันเค็นโทชิ (巨大学研都市) ก่อนที่จะต้องนั่งรถเมล์กว่า 30 นาทีรถถึงจะมานั่งยาวไปสุดสายรถเมล์เขากับแพงพอ ๆ กับค่ารถไฟฟ้ายะไดหลังจากลงรถเมล์มาก็เดินต่อเกือบ ๆ 1 km

ถึงจะเจออ่าว ลมไม่แรงเท่าไรแดดออกก็ค่อนข้างจะร้อน เดินเล่นกันริมทะเลก็มีหินให้นั่งถ่ายรูปเยอะเลยเลยจอตถ่ายรูปกันอยู่พักใหญ่กว่าจะถึงจุดถ่ายรูปจริง ๆ ก็นานหน้าดู จุดถ่ายรูปเป็นเสา

ชาวต้นนั่งตมามพถ่ายรูปเสร็จก็เดินทางกลับกัน ไซแล้วหละ เดินกว่า 1 km ต่อรถเมล์ และรถไฟ กว่า
จะถึงหอทั้งหมดแรงกันเลยทีเดียว

ความทรงจำ: มีน้องในโครงการคนนั่งเข้าห้องน้ำที่สถานีแล้วไปกดโดนสัญญาณชุกเงินเลยแก่
ตัวกันยกใหญ่ ที่สถานี อิโตชิมะ(สถานีที่ลงผิด) แต่ก็ไม่มีปัญหาอะไรเพราะคนไม่ค่อยมีไม่วุ่นวาย
รถไฟใต้ดินที่พวกผมนั่งมันก็ขึ้นไปวิ่งบนดินตอนสุดท้ายรถไฟใต้ดินได้สบาย ๆ

- นันโซอิง(南蔵院)

วันนี้เป็นวันอาทิตย์เพื่อน ๆ อยากไปวัดพระนอนกันเลยจัดไป ไปที่วัดนันโซอิง วัดที่มีพระนอน
องค์ใหญ่ที่สุดในเอเชีย (หรือ?) นั่งรถไฟฟ้าไปยังนอกเมืองไกลพอตัวแต่พอลงปั๊ปเดินแป๊บนึงก็ถึงวัดแต่
เขตภายในวัดไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าเราต้องเดินไปรอบ ๆ วัดแทน วัดเป็นเนินสูงขึ้นมา
ทำให้วิวรอบ ๆ สวยงามมากเป็นแอ่งลงไปเป็นเมืองเป็นถนน พระนอนก็อยู่นอกวัดเป็นเขตที่คนเขามา
เที่ยวกันมีร้านขายเครื่องรางแถวนั้นด้วยตรงที่หาพระนอนมีให้วางเหรียญขอพรด้วยโดยจะมีลายอยู่ที่เท้า
วางตรงไหนก็จะได้พรไม่เหมือนกัน ตอนเช้าเข้าไม่ค่อยได้ชมอะไรระหว่างทางนัก

ขากลับหลังกินอาหารเที่ยงก็เลยเดินชมร้านขายของฝากแล้วก็เจอแมวเจ้าถิ่นเล่นไปเล่นกับมัน
รอรถไฟมา กินทาโกะยากิแถวนั้นก็ลวกปากอร่อยดีซื้อของฝากมาเล็กน้อยก่อนที่จะนั่งรถไฟกลับ

หมายเหตุ เรื่องการใช้ชีวิต: *การกิน*ปกติแล้วตอนอยู่หอพักก็จะทำกินเองโดยซื้อจากห้างแถว ๆ นั้น
(ชั้นนี้ คอสโมส ไคเร็ค เป็นต้น) แต่ถ้าซื้อก็ซื้อจาก เซเว่น ออกรจากห่อเลี้ยวซ้าย หรือไม่มีมินิสต๊อป
ออกรจากห่อเลี้ยวขวา ถ้าวันไปเรียนข้าวเช้าก็จะเป็นขนมปังกับน้ำอุ่น ๆ ที่ ลอวชัน ช้าง ๆ วิทยาลัย มีแมว
อยู่ตามทางไปเซเว่นด้วยถ้าเจอก็สวัสดีมันด้วยชอบออกมาตอนเย็น ๆ

ยามว่าง ปกติแล้วก็จะกินเลี้ยงกับเพื่อน ๆ ทั้งหมดแล้วแต่ว่าจะมากันกี่คนตอนสุดสัปดาห์มี อ.จัน
ไปด้วย ไม่ก็หลังเลิกเรียนก็ไปเกมส์เซ็นเตอร์แถว ๆ ฮากาตะ (博多) วัยรุ่นญี่ปุ่นเขาชอบไปกันร้องเพลงก็
ได้มีคาราโอเกะเต็มไปหมดแถวนั้น ถ้าชอบใช้เงินก็ไปช้อปปิ้งหาอะไรกิน มีพร้อมหมด เซอออนเซ็นก็ดี
เหมือนกันสบายตัวน้ำก็ใ้่น้ำแร่ชวนำไปในนั้นก็มี แช่บ่อกลางแจ้งแล้วไปอนตากลมจะดีมาก ๆ

คำเตือนจากรุ่นนี้ ระวังของหายด้วยถ้าโดนขโมยก็ยากที่จะได้คืนแต่ถ้าลืมในสถานบริการก็ไม่หาย
หรอก แต่ถ้าหายตามทางก็แย่เลย มีคนเจอผีด้วย คนเจอชื่อ นามะ ไปถามเจ้าตัวได้ ระวังกระเป๋าสตางค์
น้ำหนักเกินตอนมาก็เพื่อที่ไว้เขามีที่ซักผ้าให้อาซุดมา ไม่เยอะขยับสักหน่อยก็จะสบายขากลับ ตู๋เกมกิน
เงินเราเยอะมากตอนเล่นระวังด้วยหละ

ขากลับ

ก่อนกลับจะมีเช็คอุปกรณ์และทำความสะอาดห้องขอให้มีของที่เอาไว้วันแรกให้ครบก็ดีกฎแะ
บัตรที่เอาไว้วันแรกก็ห้ามหายไม่จั้นบริษัทจะเก็บเงินเรา แพงด้วยนะแนะนำเก็บของไว้เสร็จก่อน 1 วัน
เพราะตอนเช้าอะไร ๆ ก็จะมีไปหมด เหล้าเป็นของฝากได้ไม่เกิน 1 ลิตรไม่จั้นต้องเสียภาษีครับ ตอนถึง
สนามบินทุกคนอำลา อ.ทั้ง 3(อ.iwao อ.kaneko และ อ.yogoji) อย่างสุดซึ้งมากและถ่ายรูปรวมสุดท้าย

****ก่อนที่จะขึ้นเครื่องแล้วบินกลับเข้าสู่ราชอาณาจักรไทยอีกครั้งนึงและร้อนมาก ๆ อีกครั้ง****

รูปภาพ

ทัศนียภาพ

เครื่องบินจอดที่ฟุคุโอกะ

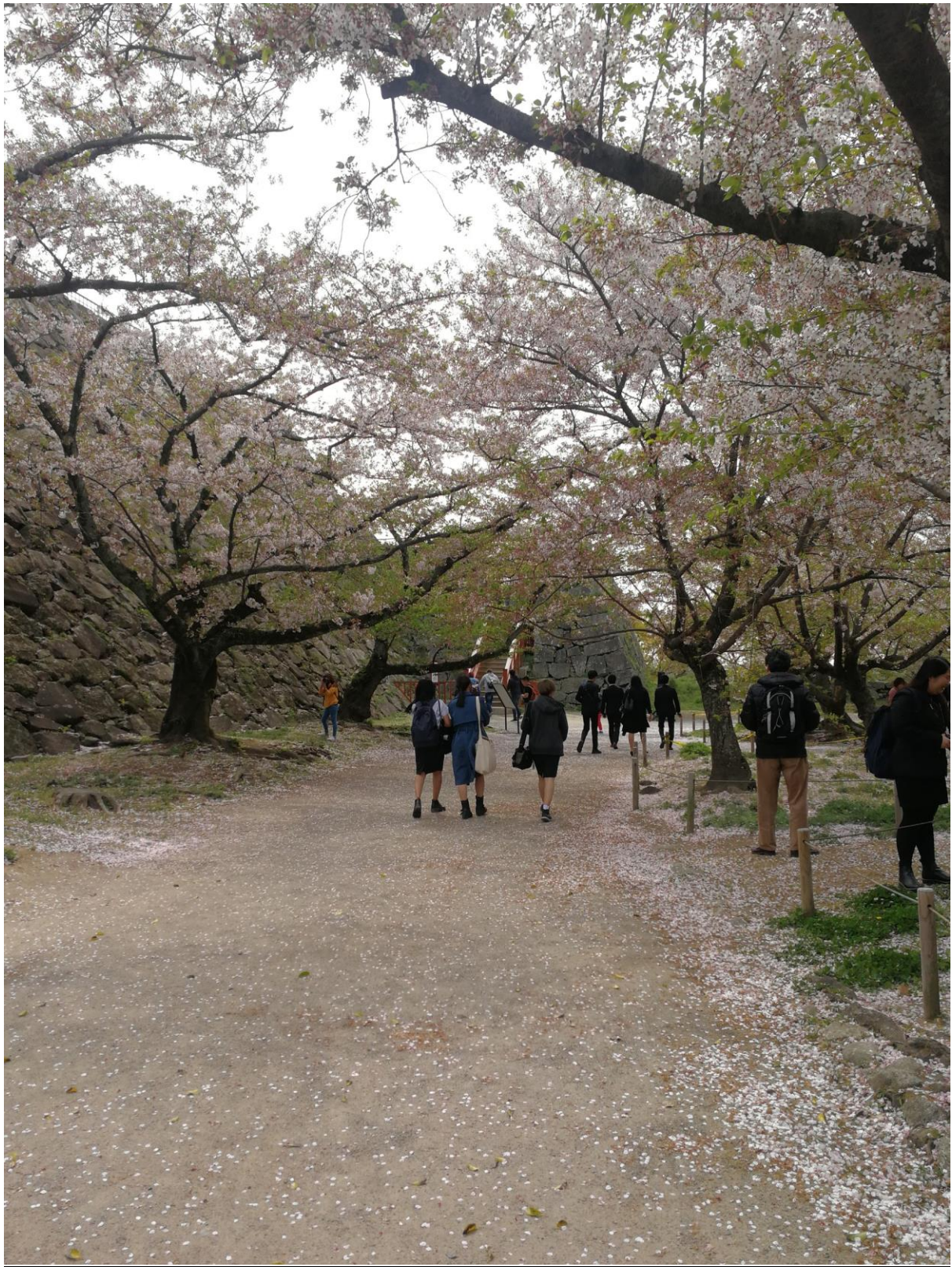
ฟุทบาทแถว ๆ วิทยาลัย - ฮากาตะ

ภาพถ่ายบนสะพานลอยถนนแถว ๆ ที่พัก

สวนโอโฮะริโคเอ็น

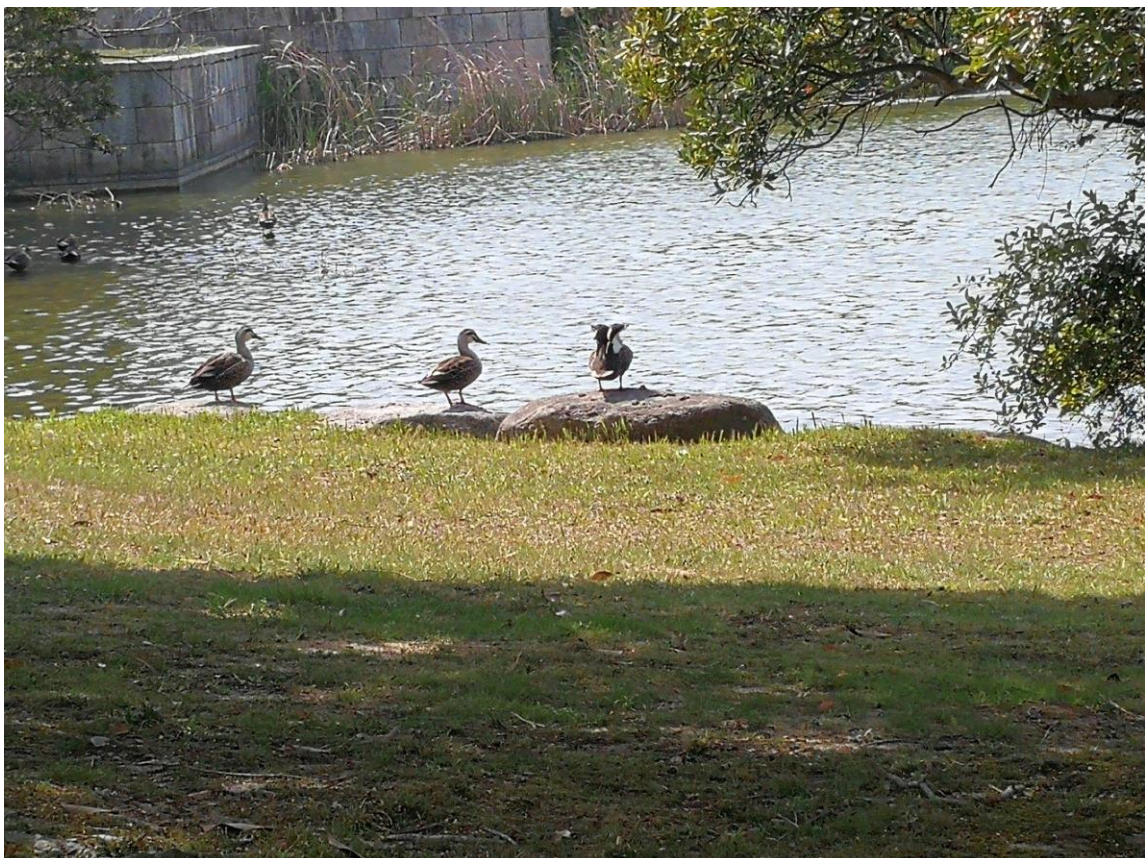
ภาพถ่ายในสวนโอโฮะริโคเอ็น

ภาพถ่ายสวนดอกไม้เล็กอุโมงิโนะนากะมิจิ

ภาพถ่ายสวนดอกไม้ทางเข้าอุโมงิโนะนากะมิจิ วันสุดท้ายขอยุคเฮเซ

เปิดในสวนอุโมงิโนะนากะมิจิ

ผมกับเดอะแก๊งที่สวนดอกไม้ใหญ่อุมิโนะนากะมิจิ

สวนดอกไม้ใหญ่อุมิโนะนากะมิจิ

สถาปัตยกรรม

เขตช้อปปิ้งข้าง ๆ ห้างคาแนล นาคัทชิ-คาวะบาตะ

ศาลเจ้าตไซฟุ

ศาลเจ้าความรัก

ปราสาทโคคุระ

มุซาชิ โคจิโร่

นอนถ่ายฟุคุโอกะทาวเวอร์

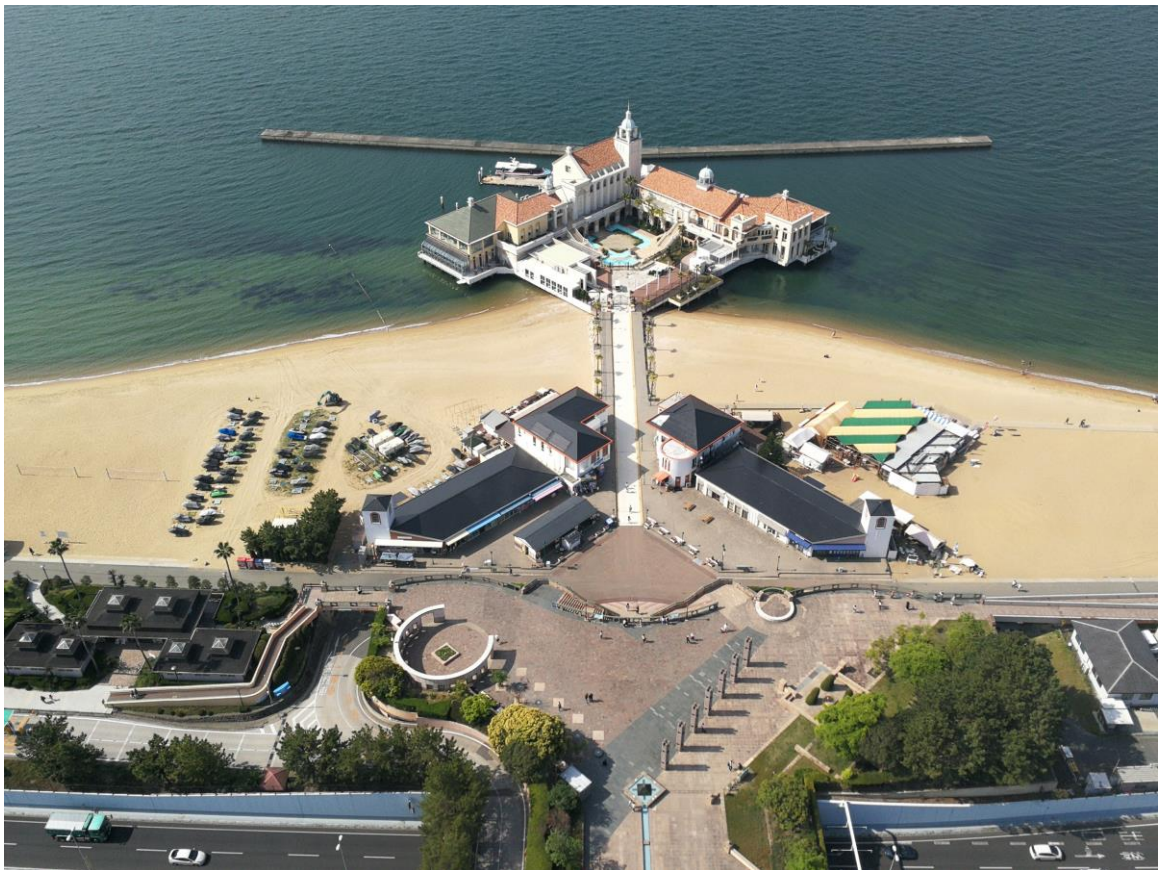
มุมที่นอนถ่ายฟุคุโอกะทาวเวอร์

ทางเข้าฟูจิโอกะทาวเวอร์

มุมที่ถ่ายจากด้านบน

มุมที่ถ่ายจากด้านบน

ทางขึ้นวัดน้ำโชอิง

ออนเซ็นแถวๆที่พัก

ศาลเจ้าแถว ๆ คาแนล

ธรรมชาติ

อ่าวอิโตชิม่า

งานฮากาตะเดนทาคุ

ทางเข้าวัดนันโซอิง

กิจกรรม

คัดค้นจี

คัดค้นจี

คุยกับคนญี่ปุ่น world cafe

คุยกับคนญี่ปุ่น world cafe

world cafe ทำอาหารไทย

world cafe ทำอาหารไทย

เดินทางไปริมทะเล

รูปรวมเรียนชงชา

รูปรวมวันใส่ชุดยูกาตะ

รูปรวมวันที่ไปปราสาทโคคุระ

แมว

แมวที่วัดนมโซอิง

แมวระหว่างทางไป เซเวน-หอพัก

เพิ่มเติม

เฮลิคอปเตอร์ในศูนย์ภัยพิบัติ

ผมนั่งรอกินไอศกรีมก่อนไปริมทะเล

วันกลับ

หน้าสนามบินด้วยสีหน้าอวาร์

อาจารย์ iwao มาส่งทุกคนก่อนกลับไทย

[Link Pic](https://drive.google.com/drive/folders/1-7wyo14AE4P7DYUm3nZS1QJKsbVM1wBc?usp=sharing)

<https://drive.google.com/drive/folders/1-7wyo14AE4P7DYUm3nZS1QJKsbVM1wBc?usp=sharing>